

verslag hoger beroep
moord Gerard Meesters

Onderstaande drie berichten
verschenen eerder op mijn weblog,
toen nog ondergebracht bij provider xs4all
dit weblog is niet meer online.

De Bunker 1

posted on tuesday, april 18, 2006

Ik schreef eerder over de moord op onderwijzer Gerard Meesters, in de Uranusstraat in Groningen.

Hoofdverdachte is de Engelsman Daniel S.

De rechtbank in Groningen veroordeelde hem vorig jaar tot levenslang. Die straf had hij in zijn geboorteland ook als eens gekregen, maar S. ontsnapte.

Nu probeert hij via legale weg te ontsnappen.

Hij tekende hoger beroep aan.

Het gerechtshof in Leeuwarden zou zich twee weken geleden over de zaak buigen.

Zou, want het proces werd plotseling afgeblazen.

Er was bedreigd.

Dat er iets zou gebeuren...

Nogal iets on-Nederlands.

Dan rest De Bunker in Amsterdam.

Vanavond neem ik mijn intrek in Vondel Park Plaza Hotel.

Morgen ga ik proberen te berichten vanuit 's land meest beveiligde rechtbank.

De Bunker 2

posted on wednesday, april 19, 2006

I Voor de achtergronden van dit verhaal verwijs ik naar eerdere blogs.

Ik kijk vanachter de perstafel naar de man die wordt verdacht van de koelbloedige liquidatie van de Groninger onderwijzer Gerard Meesters. Wie een beeld heeft van het uiterlijk van een kille huurmoordenaar, zal als je hem ziet dat beeld moeten bijstellen.

Daniel S. is een iele man met een opvallend grote neus.

Keertje blazen en hij valt om.

Hij heeft een IQ dat boven het gemiddelde ligt: 113.

Met zo'n score doorloop je zo de universiteit, hield raadsheer Hermans hem voor.

S. zei dat hij daar nooit bij had stilgestaan.

Hij heeft alleen de lagere school fatsoenlijk doorlopen.

De Engelse rechter die hem op 4 juli 1978 tot levenslang veroordeelde – wegens een inbraak waarbij een oude man de dood vond – omschreef zijn geestesvermogen als 'perfect gezond', maar vond hem op basis van zijn daden een psychopaat.

'Er is niks met mij aan de hand', zei Daniel S. woensdag in de zittingszaal van de meest beveiligde rechtbank van het land die in de media De Bunker is gaan heten.

Drie weken geleden vierde S. in de gevangenis van Almere zijn 48e verjaardag.

Sinds zijn elfde is hij elf keer veroordeeld.

Hij komt uit een keurig gezin, zijn drie broers leven een leven buiten de criminaliteit.

Daniel lijkt een zwart schaap van de S.-jes.

Op zijn elfde belandde hij in jeugdinstellingen en daarna in jeugdgevangenissen.

Zijn eerste volwassen gevangenisstraf kreeg hij toen hij 19 was.

Van de daaropvolgende 29 jaar zat hij er meer dan 25 vast.

En nu hangt hem levenslang in Nederland boven het hoofd.

Mocht hij hier ooit de gevangenis levend verlaten, dan heeft Engeland nog wel belangstelling voor hem.

De raadsheer vroeg: hoe ziet u uw toekomst?

Daniel S., met een lachje,: 'Somber. Ik heb geen geluk.'

In 2000 zat hij – op last van die Engelse rechter - in een 'half open inrichting' zijn levenslang uit te zitten. Toen hij vernam dat ze hem terug wilden sturen naar 'gesloten', maakte hij dankbaar gebruik van 'half open'. Hij nam de benen.

Met een paspoort met de naam Andrew Love verschool hij zich in Frankrijk.

Daar leefde hij als bedelaar op straat, slapend op bankjes.

Tot iemand hem herkende als de voortvluchtige uit het North Sea Camp.

En zo stond hij met de rug tegen de muur.

Die iemand zei hem te kunnen helpen.

Hij kon conciërge worden in een huis in Breda.

Beetje schoonmaken en zorgen voor eten in de koelkast voor als er gasten komen.

S.: 'Ik had weinig keus.'

Het conciërgewerk hield ook in dat hij pakjes moet wegbrengen.

Zijn opdrachtgever was een stem aan de telefoon.

Aan wie die stem toebehoorde, zegt hij niet te weten.

Zo weinig mogelijk weten, was ook het beste voor zijn werk.

Ging het om drugs?

S.: 'Zou kunnen.'

Het stellen van vragen behoorde niet tot zijn takenpakket.

Wel: de mond houden en doen wat werd opgedragen.

Hij kende de spelregels van het spel.

'Als je je in deze wereld begeeft en je doet iets fout, dan doen ze je familie iets aan.'

Die draaien er voor op.
Nee, moreel gezien is dat niet goed.
Maar zo is mijn leven.
Ik ben opgegroeid in de gevangenis.
Hoe het leven daar buiten is, dat weet ik niet.'

In de verhoorkamer op het politiebureau zou hij op 12 januari 2004 hebben gezegd:

'Als Andrew Love heb ik dingen gedaan die ik als Daniel S. nooit zou doen.'

Woensdag ontkende hij deze uitlating.

'Vast een vertaalfoutje van de tolk.'

In Breda kreeg hij landgenoot Steven B. als huisgenoot.

B. was aanvankelijk tester van drugs.

In 2002 werd B., oude junk, gepromoveerd dan wel gedegradeerd tot chauffeur.

S. had nooit lang genoeg van vrijheid mogen genieten om een rijbewijs te halen.

Op zondag 24 november 2002 rijden Daniel S. en Steven B. in het gezelschap van vier potige mannen naar Groningen. Hun zwarte Renault Kangoo wordt op de ringweg geflitst omdat ze te hard rijden. De politie herkent hen later van de flitsfoto. Een kwartiertje na die flits bellen ze aan bij Gerard Meesters. Op het flapje van een pakje Rizzla-rood vloeipapier staat een Spaans telefoonnummer dat ze aan Meesters geven. Hij moet dat nummer bellen en vertellen waar zijn zus Janet uithangt.

Doet hij dat niet dan komen ze terug en niet om te praten.

Vier dagen later wordt Gerard Meesters doodgeschoten.

Acht kogels.

Steven B. verklaarde eerder – woensdag weigerde hij het te herhalen – dat hij op die fatale avond in de auto rokend zat te wachten. Hij hoorde vijf knallen, ergens ver weg, maar bracht dat niet in verband met schieten. Plotseling zag hij S. in zijn spiegel komen aanlopen. S. stapte in en zou, beetje paniekerig, hebben gezegd: 'Go, go, go.' In zijn hand had hij een zwart vuurwapen dat hij volgens B. in een witte plastic tas wikkelde en later ergens langs de snelweg heeft weggegooid.

Daniel S.: 'Leugens.'

In de auto zou B. hebben gevraagd: 'What the fuck is happening?'
S. zou hebben geantwoord: 'Er is mij opgedragen iemand te doden en dat is wat ik heb gedaan. Meer hoeft je niet te weten.'

Daniel S.: 'Leugens.'

Tegen iemand anders zou S. na de moord hebben gezegd:
'It was easy. I knocked on the door and shot the guy.'
Daarbij zou hij schietende bewegingen hebben gemaakt.

Daniel S.: 'Leugens.'

Tussen de politieverhoren in zou S. in de rookruimte tegen de verbalisanten hebben gezegd, verontschuldigend: 'Jullie moeten begrijpen dat ik niet kan bekennen. Dan heb ik geen leven meer. Mijn dossier zal worden gebruikt om vervolging in te stellen tegen mijn opdrachtgevers. Als mij niets overkomt, gebeurt er wel iets met mijn broers of mijn neven of nichten.'

Daniel S.: 'Nonsens. Dat heb ik nooit gezegd.'

Na acht uur vragen stellen vindt het hof het welletjes.
De president van het hof had dan al laten doorschemeren enige bedenkingen te hebben bij de ontkenningen van S.
'Uw reacties moeten wel een zekere mate van aannemelijkheid hebben.'

Daniel S. wordt op zijn witte sportsokken met slippers afgevoerd.
Die slippers droeg hij vorig jaar ook in de rechtbank van Groningen.
Donderdag wordt het proces voortgezet.

Het openbaar ministerie denkt anderhalf uur nodig te hebben om de (vermoedelijke) strafeis tot levenslang te formuleren.
Wim Anker, advocaat, schat in tweeëneuhalf uur nodig te hebben om twijfel te zaaien.
Het pleidooi telt 66 pagina's.

(wordt vervolgd)

De Bunker 3

posted on tuesday, april 25, 2006

De tweede dag.

De meeste relevante stukken waren door het hof aan de verdachte Daniel S. voorgehouden en uitvoerig besproken.

De getuigen waren gehoord.

De advocaat-generaal had haar requisitoir gehouden.

De eis in hoger beroep luidde opnieuw: levenslang.

Daarna pleitten de advocaten van S. voor vrijspraak.

De eis tot levenslang is gestoeld op te dun ijs, vond Tjalling van der Goot.

De tweede raadsman, Wim Anker, greep de gelegenheid aan om een politiek pleidooi te houden dat uiteindelijk moet leiden tot een wijzing van de wet.

Het moet anders met levenslang, vindt Anker al heel lang.

En toen was het na vijftien uren procederen tijd voor het laatste woord dat de verdachte wettelijk is gegund.

Maar het laatste woord kwam niet.

In plaats daarvan kwam de president van het hof mr. Hermans met een onverwachte mededeling.

‘De zaak wordt aangehouden.’

Even was er verwarring in de meest beveiligde rechtszaal.

Hermans zei dat het hof niet is behekt met het tunnelvisiesyndroom. Hij zei dat het hof de uiterste zorgvuldigheid wil betrachten, niet in de laatste plaats met het oog op ‘uitzonderlijk hoge’ eis.

Zei dat de aanklager grote betekenis hecht aan de verklaringen van kroongetuige Steven B. Maar dat dat ook zo’n beetje alles is dat het openbaar ministerie in handen heeft om Daniel S. een leven lang op te sluiten.

Technisch bewijs ontbreekt in deze zaak.

Er zijn getuigen die iets, maar niet alles hebben gezien.

Er zitten hiaten in het onderzoek, ondanks 20.000 telefoontaps.

Het moordwapen is bijvoorbeeld nooit gevonden.

Op zeven gevonden hulzen is wel DNA-materiaal aangetroffen, maar niet van Daniel S.

Om de uiterste zorgvuldigheid te kunnen betrachten, vindt het hof het noodzakelijk dat de betrouwbaarheid van Steven B.'s verklaringen door deskundigen worden onderzocht.

Alle politieverhoren staan op videoband, dus zo heel moeilijk moet dat niet zijn voor een Van Koppen, een Crombag of een Wagenaar.

Zij schreven gedrieën al eens het boek Dubieuze Zaken, de psychologie van strafrechtelijk bewijs.

Hermans wil geen dubieuze zaak op zijn naam hebben.

Het rapport van de deskundigen komt op een nieuwe zitting aan de orde. Dat gaat enige maanden duren.

In de richting van de familieleden en vrienden van Gerard Meesters zegt Hermans tot slot: 'Het hof heeft veel compassie met wat u is overkomen. Wij hebben er begrip voor dat ons besluit u heel zwaar valt.'

Ik had ergens genoteerd: Daniel S. heeft in al die uren geen seconde richting die familie en vrienden gekeken.

Zij wel naar hem.

Ze zaten vijftien lange uren nog geen tien meter van elkaar.

Daniel S. mocht toch nog wat zeggen.

En daarbij liet het aan hem toegedichte hoge IQ van 113 hem kennelijk even in de steek.

Want in plaats blij te zijn dat het hof de verklaringen van de kroongetuige – anders dan de rechtbank in Groningen deed – niet voor zoete koekt slikt, riep hij boos:

'Ik heb hier twee dagen zitten verprutsen.

Fucking bullshit.

Het gaat maar door.

Er is geen enkel feit tegen mij.

Ik ben onschuldig.
Laten we het bewijs nu op tafel leggen.
Ik heb het helemaal gehad.
Ik kom hier niet terug.'

Dat laatste valt te bezien.
Feit is wel dat het openbaar ministerie een groot probleem heeft in het geval de deskundigen de verklaringen van de kroongetuige als onbetrouwbaar bestempelen.
Dan zakt justitie door het ijs.
Een vrijspraak voor de tenlastegelegde moord zou dan wel eens een mogelijkheid kunnen zijn.
En dan is er alsnog sprake van een dubieuze zaak.

rob zijlstra

naschrift

Zover komt het niet. De door het hof aangestelde deskundigen kunnen niets zeggen over de betrouwbaarheid van de verklaringen van Daniel S. In december 2006 eist het Openbaar Ministerie wederom levenslang. Het hof in Leeuwarden neemt die eis op 22 december 2006 over.

Opnieuw levenslang in moordzaak Uranusstraat

Door Rob Zijlstra

LEEUWARDEN ■ Het gerechtshof in Leeuwarden heeft de 48-jarige Engelsman Daniel S. veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Het hof bekrachtigt daarmee het vonnis van de rechtbank Groningen.

Het hof acht wettig en overtuigend bewezen dat Daniel S. op 28 november 2002 de Groninger onderwijzer Gerard Meesters in zijn woning aan de Uranusstraat in Groningen doodschoot. Dit bewijs is voornamelijk gebaseerd op verkla-

ringen van een mededader die vorig jaar in Groningen een gevangenisstraf van acht jaar kreeg.

Tijdens de laatste zitting, in de extra beveiligde rechtbank in Amsterdam-Osdorp, gaf het hof aan deskundigen de opdracht de verklaringen van de mededader op betrouwbaarheid te onderzoeken. Volgens advocaat Tjalling van der Goot heeft de mededader zijn eigen straatje schoongeveegd ten nadele van S. die steeds ontkent heeft de Groninger te hebben doodgeschoten.